

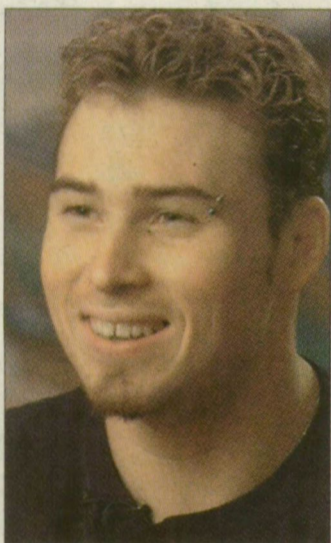
SZEMBESÍTJÜK OLVASÓINKKAL

Felismeri-e Vajda Attilát?

Játékunkban arra invitáljuk olvasóinkat, tippeljenek velünk: ki van a képen? Újságróink mutatnak egy fényképet egy Csongrád megyei híres emberről. Ismerik őt? Mit mond önnek a portré, az arcvonások?

VAJDA ATTILA

A járőrelőeknek ezúttal Vajda Attila fotóját mutattuk meg. A Démász-Szeged olimpiai bronzérmes kenusát páran tévésnek vagy popzenésznek nézték, de többen megmondták: valamilyen vízhez kötődő sportot űz. Az Athénban két éve kimagasló eredményt elért versenyző nevét viszont senki sem tudta megmondani.

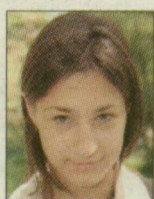
Iván Zsolt, egyetemi hallgató

– Hát, így elsőre nem tudnám megmondani, hogy kicsoda. Látom, rajta van egy mikrofon meg egy piercing a szemöldökében: talán valamilyen tévés lehet. Nem tévés? Közé van a bronzhoz? Talán szobrász? Nem! Ja, akkor biztos sportoló! Úszó vagy kajak-kenus lehet. Eltaláltam? És ha híres, akkor biztosan olimpián nyerte a bronzot. Örülök a sikereiknek, de sajnos névről nemigen ismerem a kenusokat. Vajda Attila nevére sem emlékszem.

Gál Andrea, egyetemi hallgató

– Hüha, de durva feje van! Valami kemény sportoló lehet. Tényleg sportoló? Na, akkor ez bejött. Az athéni olimpián bronzérmes lett? Ha úszó, akkor a Gütler lehet, de nem az. Hát, nem is tudom: én csak az úszókat figyeltem az olimpián. Vizes sport? Akkor biztosan vízilabdás. Nem az? Akkor valamilyen evezős számban indult. Hát, most a Horváth és a Kolonics név ugrik be, de ők aranyérmesek. Vajda Attila neve nem rémlik.

Orosz Piroska, szabász

– Talán valamilyen popzenész lehet, de én nem nagyon ismerem ezeket a mai zenekarokat. Nem zenész? De biztosan valamilyen tévében szereplő ember – vagy összekeverem valakivel. Hogy sportoló? Hát, talán birkózó – de mégsem, mert nem olyanok a fülei. Akkor úszás vagy vízilabda lehet a sportja. Közel járok? Kajak-kenu? Őket nem ismerem. Sajnos nem hallottam Vajda Attila nevét. A fociért rajongok a férjemmel együtt.

Juhász Nikolett, középiskolai tanuló

– Egyáltalán nem ismerős az arca. A kép alapján talán sportoló lehet. Igen? Úszó? Nem? De közé van valamilyen vizes sporthoz. Ezt a válla méretéből látom. Nem nagyon vagyok jártas a vízi sportokban. Olimpiai bronzérmes? Hát, így se sokkal könnyebb. Szegeden jelentős sportág és vízben csinálják? Ja, akkor biztosan kajak-kenu! Azon belül a kenura tippelek, de a nevét sajnos nem tudom. Ezután már biztosan felismerem Vajda Attilát.

A többségnek Szent István csak ezer forintot ért

Megbuktunk pénzismeretből

Rendre kiderül, hogy nem ismerjük alaposan pénzünket

Pénz-, és magyar történelem órát tartottunk a város utcáin. Mennyire ismerik az emberek fizetőeszközünket? Tudják-e kinek a portréi szerepelnek a papírpénzeken és mit cselekedtek egykoron a jeles államférfiak?

– Nem szoktunk foglalkozni vele. Ilyen hirtelen eszünkbe sem jut – mondta két nyugdíjas néni, akiket a Kárász utca egyik padján faggattunk a papírpénzek portréiról. Nevetéssel próbálták elűzni a dolgot, de azért egyszerre kezdtek el a pénztárcajuk után kutatni, hátha sikerül puskázniuk. – Jaj, nincs is nagypénzem, ma fizetem be a számlákat – mondta elkeseredve egyikük, miután puskázási terve füstbe ment. – Csak az értékét nézzük – adtak magyarázatot tudatlanságukra.

– Istenem, ezt mindig összekeverem – hült el kérdésünktől az egyetemista *Lehoczky Rita*. –

Károly Róbert a kétszázason, Deák pedig a húszezresen van. De melyiken lehet Szent István? Az ezresen vagy az ötezesen? – tette fel magának a kérdést. – Tízezerrest nem sokat látok – mondta a lány, aki ezzel meg is magyarázta Szent Istvánról való tájékozatlanságát, hiszen István képét éppen a tízezerre nyomtatják.

– Én a Vajdaságból származom – próbált meg kibúvni találni *Szalma Andrea*. Két pénzzel végül neki is sikerült megbirkóznia, helyesen kapcsolta össze Mátyás képét az ezer, Rákóczi portréját az ötszáz forintossal. A kétszázasról csak annyit jutott eszébe, hogy zöld, de Károly Ró-

bert arcvonási nem álltak össze emlékezetében. – A kétezres milyen színű? – ütöttük tovább a vasat. – Olyan nincs is. Jaj, de mégis! Barna – volt a felelet. Bethlen Gábort sem sikerült összehangba hoznunk a barna bankóval, de még az államférfi történelmi szerepéről sem sikerült közelebbit kiderítenünk. – A magyar történelemről szinte semmit nem tudok – mondta csüggedten a lány.

– Rákóczi az ötszázason, Deák a húszason, István pedig az ezresen van – kutatott emlékeiben *Kiss Krisztina* és ezen a ponton el is fogyott a tudomány. – Csak fizetek veled, de nem nézegetem – árulta el a fiú. Miután tovább kérdezgették, a már kitálatl Deák Ferencet néhány pillanattal később az ötezesen vélte látni. Nagy volt a meglepetése ami-

kor előrelátni, hogy az ezresről István helyett Mátyás, míg államalapítónk a tízezeresről Mosolyog ránk.

Papírpénzünkre az utolsó csapat a város egyik bankjegykidő automatája mellett mértük. – Az ötezesen Rákóczi van. Most ezreket adott az automata, de nem tudom, ki van rajtuk. Történelmet pedig régen tanultam, így még Rákócziról sem tudok semmit – mondta *Lajkó Mónika*, majd a hibás Rákóczi – ötezes párosítás után végül Károly Róbert kétszázasa, István tízezeze és Deák húszezrese eszébe jutott. A lány azt is megmondta, hogy Deák a haza bölcsje volt, viszont Károly Róbertnél ismét elvérzett: első Anjou-házi királyunkat az utolsó Árpád-házi uralkodónak vélte.

KISS GÁBOR GERGÓ

Illusztráció: Karnok Csaba

Kilencvenöt művész 104 alkotása szerepel a táblakép-festészeti biennálén

Az ideai tematika: Bartók és a zene

A szakmai zsűri már értékelte a XI. táblakép-festészeti biennáléra beküldött munkákat. A július közepén Szegeden nyíló országos képzőművészeti seregszemle fődíját Oroján István nyerte el.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Szeged kulturális életének periodikusan viszatérő, országos jelentőségű rendezvénye a táblakép-festészeti biennálé, amely 2010-ben kiemelkedő szegedi programja lesz a pécsi központú Európa kulturális fóvárosa projektnek is – hangsúlyozta *Kozma József* alpolgármester tegnapi sajtótájékoztatóján, amit a július 15-én nyíló kiállításról tartott. Bejelentette: az önkormányzat döntött arról, hogy szeptemberben a Móra Ferenc Múzeummal

közösen nagyszabású Salvador Dalí-kiállítás nyílik Szegeden. Így szinte egész évben rangos képzőművészeti tárlatokat kínál a város.

A háromszáz beküldött műből 95 alkotó 104 munkáját választotta ki a zsűri a XI. táblakép-festészeti biennáléra, amelynek ideje is az Olasz Kulturális Központ ad otthont. A javasolt tematika ezúttal „Bartók és a zene” volt – ami a jubileum mellett azért is indokolt, mert a nagy komponista rövid ideig a tárlat helyszínén, a Dugonics téri épületben lakott. A kiállítás rendezője, *Szuromi Pál* művészettörténész úgy fogalmazott: ugyan sok fiatal alkotó is bemutatkozik, de a legmodernebb törekvések és a legrangosabb hazai alkotók alig lesznek jelen a seregszemlén. A vásárhelyi festők is távol maradtak, viszont a szegediek közül például *Darázs József*, *Novák*

András, *Hemmert János* és *Pataki Ferenc* izgalmas alkotásokkal jelentkeztek.

A DÍJAZOTTAK

A NKÖM fődíját a gyulai *Oroján István* kapta *Csend-labirintus* és *Harmadnapon* című munkájáért. Szeged város díjazottja: *Nagy Gábor* (Kis fűkatedrális I–II–III.). A MAOE díját *Veress Sándor* veheti majd át Párizsi tűzfal *Bartók-plakáttal* című képéért. A Csongrád Megyei Közgyűlés díját *Ásztafi Csabának* *Bartók fonográfia* című művéért ítélte oda a zsűri. A Dél-magyarországi MÉH Rt. díját a Fáradt angyalért *Kalmárné Horóczy Margit* kapja. A Szegedi Fonalfeldolgozó Zrt. díjával *Székelyi Edith*, a Duna–Tisza Regionális Fejlesztési Rt. díjával *Serényi H. Zsigmond*, a Démász Rt. díjával pedig *Kopocsy Judit* táblaképet jutalmazták.

A széksorok nagy része üresen tátongott a premieren

Beavató Hamupipőke

Dicséretes a szegedi társulat vállalkozása, hogy megszerettesse az operát a diákokkal, de ha olyan kevesen nézik az előadásokat, mint a *Hamupipőke* csütörtöki bemutatóját, akkor kár a gőzért.

Mulatságos, szórakoztató, nem csak gyerekek számára élvezhető produkció Rossini *Hamupipőkéje* a kisszínházban. A beavató előadást jegyző *Toronykőy Attila* megmászta a színházi számleírát, ma már gyakorlott operarendező, ügyes kezű mesterember, aki rendre megbízható színvonalon teljesít. Csapatával most is pár nap alatt, szemmel láthatóan takarékos költségvetésből állította színpadra a vígoperát. A fanyar humorú előadás mégsem fércmunka, ügyes ötletekkel, gagparádával tették érdekessé.

Az operaegyüttes fiatal mezője, *Simon Krisztina* már-már túlzásba vitt szendességgel és szépelgéssel alakította a címszerepet, ugyanakkor virtuózan énekelte a végén *Hamupipőke* kacifántos slágeráriáját. A két mostohanóvért, *Clorindát* és

Andrejcsik Istváné volt a legnehezebb feladat, hiszen *Alidoróként* együtt az előadás narrátora, mesélője, kommentátora is volt. Néhány erősen lexikon ízű magyarázat ugyan túlzottan didaktikusnak tűnt, de ügyesen játszott a folyton közbekutyogó, kérdező kukacfigurával. Féltrecsúszó fehér parókában *Molnár László* zeneigazgató stílusosan, könnyedén dirigálta a háttérben látható élvezettel, játékosan muzsikáló színházi zenekart.

Szimpatikus, kellemes produkció született, amely tényleg alkalmas lehetne arra, hogy közelebb hozza az operát a gyerekekhez. Kár lenne, ha szervezési hibák vagy érdektelenség miatt az egész előadásorozat ugyanolyan üresen tátongó széksorok előtt menne, mint a csütörtöki negyed házas premier.

H. ZS.

Simon Krisztina (*Hamupipőke*) és Andrejcsik István (*Alidoró*) jelenete

Fotó: Schmidt Andrea